

[Handelsministeren.]

Forsøg fra Regeringens Side paa at faa en tvangsmæssig Konvertering gennemført har Venstre fejlet til Side, og nu er der Tale om en frivillig Konverterings Gennemførelse, men denne kan ikke foretages uden Risiko, og Risikoen var ved Forhandlingerne mellem Staten og Bankerne fordelt paa den Maade, at Staten skulde paatage sig en Ottendedel og Bankkonsortiet de syv Ottendedele. For nu at give Obligationsejerne Tillid til Konverteringens Holdbarhed, det vil sige Tillid til, at Kurserne paa de nedkonverterede Obligationer kunde holde sig nogenlunde, er der med sagkyndig Bistand udarbejdet Forslag om, at der under visse Forudsætninger skulde tilgaa Landbruget en Rentelettelse paa 1,3 pCt. inden for en bestemt fastsat Periode. Dette Rentelettskud over en længere Periode skulde fornuftigvis tjene til en Konsolidering af Obligationerne. Det skulde tjene til at underbygge Tilliden til, at Landbruget, naar man nu havde nedkonverteret Obligationerne til 4 pCt., ogsaa vilde være i Stand til at betale Renter og Afdrag paa disse Obligationer. Tilliden skulde paa den Maade øges, og dette er der af Bankkonsortiet lagt afgørende Vægt paa. Men hertil kommer den særlige Interesse, som Landbruget maatte have i at faa denne Rentelettelse til under de 3 pCt., som den ærede Ordfører for Venstre selv har været med til at antyde som det Maksimum af Rente, man under de givne Forhold kunde betale. Jeg kan ikke forstaa Venstres afvisende Holdning anderledes, end at det nu er Venstres Opfattelse — og da den ærede Ordfører for Venstre selv har været med til at kræve det tidligere, maa jeg gaa ud fra, at det ogsaa nu er hans Opfattelse efter de Udtalelser, han har fremsat her i Dag —, at Landbruget ikke mere trænger til denne Rentelettelse, og derfor skal det heller ikke have den.

Det forholder sig heller ikke saaledes, som den ærede Ordfører Gang paa Gang har fremført, at Bankerne sammen med Regeringen har opstillet et Diktat. Tværtimod, det er klart tilkendegivet, at dersom man kunde finde et andet Konverteringsgrundlag end det Grundlag, der er givet ved Rentelettelsen paa 1,3 pCt., vilde man forhandle derom; men det er jo klart, at dette andet, der skulde sættes i Stedet, maatte være lige saa fyldestgørende, det maatte paa samme Maade tjene til Formaalets Opnaaelse; Udvalget, Venstre og Konservative, har imidlertid ikke formaaet — de har i hvert Fald ikke gjort det — at stille noget Forslag, som Bankkonsortiet har

kunnet antage. Dette er Sagens Kærne. Det paahvilede Venstre og de Konservative at møde med Forslag, hvorefter Konverteringen kunde gennemføres, men det Forslag, som de Konservative har stillet under Nr. 11, hvorefter Statens Risiko skulde forøges, har, som jeg allerede har sagt, paa ingen Maade haft Interesse for Bankerne, idet Bankerne har gjort den Opfattelse gældende, at Konverteringen ikke havde Udsigt til at lykkes bedre ved, at man fordelte Risikoen paa en anden Maade. Det, det gjaldt om, var, at der skulde tilvejebringes Tillid til Obligationerne, og den Omstændighed, at man nu her i Rigsdagen stillede Forslag om, at Staten skulde paatage sig en større Risiko end af Bankkonsortiet krævet, kunde netop tjene til at øge Mistilliden til, at denne omfattende Konvertering overhovedet kunde lykkes. Bankkonsortiet har altsaa bedømt det Ændringsforslag, som de Konservative her har opstillet, ud fra helt andre Forudsætninger, end de Konservative selv er gaaet ud fra.

Endelig skal jeg gøre den Bemærkning til den ærede Ordfører for Venstre, at jeg ikke har været i Tvivl om, at Bestemmelsen under Punkt 4 i Afsnittet under Overskriften: „Afgift af Olie og Fedtstoffer til Margarinefabrikation m. v.“ for den første Dels Vedkommende er en Bestemmelse, der giver Ministeren en vis Bemyndigelse; men det sidste Punktum under Punkt 4, dette, hvori der staar, at det overvaages, hvis Foranstaltninger som de forannævnte træffes, at Prisstigning paa Margarinen — ud over hvad eventuelt øgede Produktionskostninger maatte begrunde — ikke indtræffer, er et Paabud, og heroverfor er det, jeg har sagt bl. a. dette, at jeg ikke skønnede, at der for en Minister, som fik dette Paabud, forelaa Bemyndigelse til at effektuere saadanne Foranstaltninger, at det var ham muligt at overholde Paabudet. Nu kan jeg kun glæde mig over den ærede Ordførers Udtalelse om, at hvis det skulde vise sig, at Forslaget eller Lovgivningen i det hele ikke indeholder de fornødne Bestemmelser for Ministeren til at foretage de nødvendige Undersøgelser, og hvad deraf maatte følge, vil den ærede Ordfører være med til at sikre Ministeren fornøden Bemyndigelse i saa Henseende.

Landbrugsministeren (Bording): Den ærede Ordfører (Hauch) udtalte før, at han angaaende Smør- og Kødordningen i det store og hele var enig med mig. Jeg tror nok, det er rigtigt, i alt Fald for det første Spørgsmaals Vedkommende, idet jeg meget